

A diákság jövője

*H*as: Árpád elvtárs, a közoktatásügyi megbízottja, a Fáklya munkatársa előtt részletesen nyilatkozott a diákság jövőjéről:

— A proletárdiktatura — mondta — megszüntette az osztálykülönbséget a diákok között is. A tőke kommunizálása és a vagyonok lefoglalása következtében a burzsoá családok gyermekei is proletársorsra jutottak. Ezzel megteremtettük az egyenlőséget az egyetemen és kiküszöböltük a vagyoni cenzust, hogy helyébe a tehetség cenzusát állíthassuk. A kommunista állam tanulási lehetőséget nyújt minden tehetséges ifjúnaknak. Viszont az „ösjogászok“ és a „mezsei hadak“ fajtája magától ki fog halni. Az egyetem cenzutul nem egy kiváltságos osztály diploma-gyára lesz, hanem a tudományos munka és a komoly tanulás temploma. Az előadások hallgatása kötelező lesz, úgy hogy ezután nem fog előfordulni, hogy a diák a tanárjával a vizsgán találkozzék először. Viszont nem is lesz szükség arra, hogy a diákok aszerint válasszák meg a pályájukat: melyiken lehet az előadások hallgatása nélkül is vizsgázni, hogy évközben különféle állásokat vállalhassanak. Megszüntetjük természetesen az érettségi bizonyítványokat szabott áron szállító, zugiskolákat is. Mindenki kedve és tehetsége szerint választhatja meg a pályáját, mert a kommunista állam kötelességének tartja, a produktív pályára készülőket tanuló éveik alatt eltartani. Ezen túl nem kell majd „szenvedni“ azért, ha tudományos pályára akar menni valaki, akinek szülei nem „gazdagok“. Nem kell majd nappal cimszalagot írni és éjjel tanulni. És nem kell senkinek protezzáló „névjegyekért“ szaladgálni, ha ebédet akar kapni a diák menzán.

— A kommunista államban a diákothon a városon kívül van, könyvtárral, sportteleppel, kórházzal és laboratóriummal felszerelve. Ez azonban egyelőre csak távoli álom. Átmeneti intézkedésekre van szükség: lakással és étellel ellátni a diákságot. E célból lefoglaltuk az összes diákintézmé-

nyeket és menzákat és mindenholvá szocialista vezetőköt nevezünk ki. Ezek a diákothonok azonban nem elegendők a diákok elhelyezésére, ezért garniszállókát és papnöveldeket is fogunk erre a célra berendezni. Az egyes otthonokban szakkönyvtárakat fogunk felállítani a lehetőséghez képest, nagy tanteremekben.

— Ugy akarjuk, hogy ezekben az otthonokban minden diáknak külön szobája legyen, de ezöszertint ez kivihetetlen. Eddig 1500 diákothelyzetünk már el a különböző otthonokban, de öszre a fogjuk helyezni tudni Budapest valamennyi diákját. A diákok elhelyezését egy központi nyilvántartó fogja végezni. Gondoskodni fogunk arról is, hogy az eddig közömbös, vagy klerikális diákokat szétosszuk a szocialista érzelmű diákok között. Eddig két diákmenzát állítottunk fel, ahol ebédet és vacsorát kaphatnak azok is, akiket a diákothonokban még nem tudtunk elhelyezni. Ezekben a menzában 4000 diák kap ellátást.

— Az átmeneti intézkedésekhez tartozik még az is, hogy 300 korona havi segélyt adunk azoknak a diákoknak, akik erre rászorulnak. Ebből a 300 koronából 90 koronát fizetnek a teljes ellátásért és 60 koronát a lakásért, úgy hogy még marad 150 koronájuk zsebpénzre. Öszre a diáknök számára külön otthonok fognak készen állani. Itt hangsúlyozni kívánom, hogy a tanoncotthonokat ugyanazok az elvek alapján szervezzük, mint az egyetemi diákok otthonait.

— A diákság heterogén összetételét a proletárdiktatura megszüntette. Az otthonokban egységes világszemlélet alapján és szocialista értelemben fogjuk nevelni a diákokat, hogy osztályöntudatuk kifejlödhessék, illetöleg megerösödhessen. A klerikális heccök meg fognak szünni, annál is inkább, mert a föfészékét ezeknek a mozgalmaknak, a jogi egyetemet, megszüntettük. Csak tehetséges és komolyan tanulni vágyó diákok mehetnek tudományos pályára, akik a felszabadult proletariátusnak szocialista tudósai, harcos avant gardejai lesznek.

Fáklya